

ת"פ 32787/12/20 - מדינת ישראל נגד רביד ברזני

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 32787-12-20 מדינת ישראל נ' ברזני

כבוד השופט דרור קלייטמן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
באמצעות ב"כ עו"ד גל גבאי - לשכת תביעות	
פתח תקווה	
	נגד
	הנאשם
רביד ברזני	
באמצעות ב"כ עו"ד אורן ברקן	

גזר דין רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, בהתאם לסעיף 368(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. בהתאם למתואר בכתב האישום המתוקן, התגוררו הנאשם ואמו בשכנות למתלון (להלן: "המקום"). ביום 23.7.20 בשעה 10:09 או בסמוך לכך, השקה המתלון את הצמחים בכניסה למקום. בנסיבות אלו ניגשה אמו של הנאשם למתלון, התלוננה בפניו כי הוא מלכלך את רכבה והחלה לקלל אותו. באותן הנסיבות, ניסתה אמו של הנאשם ליטול את צינור ההשקה לידיה תוך שדוחפת את המתלון לאחור ומטיחה מכת אגרוף בחזהו. בתגובה נסוג המתלון לאחור עת הוא אווז בצנור ומתיז מים על אמו של הנאשם על מנת שזו תתרחק. משהבחין הנאשם במתרחש, הגיח בריצה אל עבר המתלון ודחף אותו ארצה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל המתלון בראשו. בטרם הגיעו שוטרים למקום, עזב הנאשם את המקום. במעשיו המתוארים, תקף הנאשם את המתלון וגרם לחבלות חמורות בדמות חתך והמטומות בראשו ובפניו, שברים בלסתו, בארובת עינו ובשתי שיניו.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן המתאר נאשם כבן 24, סטודנט לתואר ראשון בראיית חשבון, נעדר הרשעות קודמות ומתפרנס למחייתו בתחום המזון. שירת שירות צבאי מלא כטכנאי מטוסים. שאיפתו לעבוד ברשות המיסים וחושש מפגיעה בתעסוקתו העתידית נוכח הרשעה בתיק זה.

קיבל אחריות על ביצוע העבירה והביע חרטה בגינה. קשר התנהגותו האלימה כלפי המתלונן, לצורך בהגנה על אמו בשל התנהלות פוגענית של המתלונן. הנאשם החל טיפול במסגרת קבוצה קצרת מועד, שיתף פעולה וביטא שאיפותיו הנורמטיביות לעתיד. באשר לסיכון הקיים להישנות התנהגות אלימה רמת הסיכון נמוכה וכך גם מידת החומרה הצפויה מתוצאות האלימות. שירות המבחן סבור כי יש להעדיף את הפן השיקומי - טיפולי בשים לב לכך שמדובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי וכי יש בשילובו בטיפול כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות. אשר על כן המלצת שירות המבחן היא הטלת צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף נרחב. להערכתם ענישה בדרך של מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, עלולה לפגוע באורח חייו התקין ובעתידו של הנאשם. באשר לשאלת הרשעתו, נוכח חומרת העבירה התלבט שירות המבחן באשר להמלצה. לצד זאת, נוכח לימודיו האקדמאיים ושיאיו של הנאשם להשתלב בעבודה בשירות הציבורי, היותו בחור צעיר, נעדר עבר פלילי המשולב בטיפול, ממליצים לשקול בחיוב ביטול הרשעתו בדין.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

4. התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד גל גבאי, הגיש תצהיר נפגע עבירה (ת/1) וכן תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלונן (ת/2). הצביע על הערכים המוגנים של זכות המתלונן לשמירה על שלומו, ביטחונו, שלמות גופו ושלמות נפשו. הפנה לפסיקה ועתר למתחם ענישה הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר. הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן וציין את הקושי בוויסות התנהגות, התגובה המוגזמת והאלימה, הנזקקות הטיפוליות והדגיש כי המסוכנות לא פחתה. באשר לטיפול טען כי נערכו שני טיפולים בלבד. המתלונן הביע את חששו מהנאשם, ציין כי סובל מפוסט טראומה והנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם עוד קיימים. סבור כי יש לתת את הדעת לעוצמת האלימות וזאת כלפי אדם המבוגר מהנאשם בכ-50 שנה, עובדה המעידה על מסוכנות כלפי כולי עלמא. בנוסף נטען כי אין הלימה למעשה בהמלצת שירות המבחן ובשל חומרת המעשים אין מקום לדון בשאלת ההרשעה, הגם שלא הוצג נזק קונקרטי. בסיכומו של דבר, עתר לעונש שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי הולם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אורן ברקן, טען כי עסקין בנאשם צעיר, נורמטיבי, סטודנט מצטיין, חסר עבר פלילי

אשר לוקח אחריות על מעשיו. שלל תכנון מוקדם והצביע על כך שהתנהגותו נבעה מרצונו להפריד בין המתלונן לאמו. הנאשם הדף ולא הכה את המתלונן, כפי שעולה בסרטון המתעד את האירוע. לא הייתה לו כוונה לתקוף וכך גם לא לתוצאה. הנאשם החל טיפול בשירות המבחן, אין גורמי סיכון להישנות עבירות ולא בכדי שירות המבחן ממליץ על הימנעות מהרשעה. הרשעה עלולה לפגוע בעתידו של הנאשם לנוכח היותו סטודנט לניהול חשבון וכלכלה ומתעתד לעסוק בשירות המדינה ברשות המיסים. הפנה לתיקון שנעשה בכתב האישום לפיו המילה "בחוזקה" נמחקה, וציין כי לו היה מדובר בהליך אזרחי היה טוען לאשם תורם מצד המתלונן. בסופו של טיעון עתר לאמץ את תסקיר שירות המבחן כלשונו.

7. בפני בית המשפט הוצג סרטון המתעד את האירוע.

8. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו וציין שהבחין במתלונן מכה את אמו ומשום כך ניסה להפריד בניהם. לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלונן.

דין והכרעה

9. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה שבוצעה על ידי הנאשם הוא ההגנה על שלום גופו של הזולת ובאופן מוגבר הגנה של שלומם של הקשישים בחברה.

10. אחד הבסיסים לחברה מתוקנת הינה ההגנה על זקניה. בספר ויקרא פרק י"ט, פסוק ל"ב נאמר: **"מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני ה'".**

11. ב"פ 7961/07 **מדינת ישראל נ' שכטר** (19.3.08) קבע בית המשפט העליון (בהקשר לעבירה של שוד קשישים, החמורה מהעבירה שכאן, ואולם הדברים נכונים גם לעניינו): **"הענישה במקרים מעין זה ראוי לה שתשקף הגנה על כבודם, גופם וקניינם של קשישים, תבטא את הצורך בהקניית בטחון אישי גם למי שבערוב ימיהם אינם נהנים עוד מחוסן גופני מלא ולא תהפכם הפקר למעשי בריונות."**

12. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי לחומרא את הנזק שנגרם למתלונן, אדם יליד 1948, המבוגר מהנאשם בכ-50 שנה, אשר נגרמו לו חבלות חמורות בדמות חתך והמטומות בראשו ובפניו, שברים בלסתו, בארובת עינו ובשתי שיניו. כפי שעולה מתצהיר נפגע עבירה שהוגש לבית המשפט, הוא סובל עד היום מפחדים, תופעות לוואי וכאבים כתוצאה מפגיעה זו.

13. מן הצד השני ומבלי שיהיה בדבר על מנת להוות צידוק כלשהוא למעשהו של הנאשם, אלא על מנת לקבוע את מתחם הענישה בהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי את העובדה כי לא קדם למעשה תכנון מוקדם, אלא עימות פיזי בין אמו של הנאשם לבין המתלונן, כאשר הנאשם הצטרף אליו במטרה לסייע לאמו. עוד לציין כי החבלות לא נגרמו כתוצאה ישירה מעצמת מכה של הנאשם, אלא

כתוצאה מנפילתו ומהדרך בה נפל.

14. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על פסיקה בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש וחבלה חמורה, כמפורט להלן:

א. רע"פ 8146/21 לאונרדו מנואל אובסטרונקי נ' מדינת ישראל (29.11.21), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהפיל אותה על שיחים שבצד הדרך וחבט בה מספר רב של חבטות אגרוף בפניה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט גזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

ב. ת"פ 6167-02-16 מדינת ישראל נ' לופז (15.11.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה. הנאשם ירק בפניו של המתלונן והיכה בפניו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי עבודות שירות לבין 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלוות.

ג. ת"פ 21257-06-15 מדינת ישראל נ' דהן (4.1.17), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן בכך שהחל להכותו באמצעות ידיו בכל חלקי גופו, לבעוט בו, הלם בו באגרופים ובצווארו. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי אסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלוות.

ד. ת"פ 30162-02-10 מדינת ישראל נ' טמיר (29.6.11), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה. הנאשם דחף את המתלונן וגרם לו שבר באגן. בית המשפט דן את הנאשם ל-18 חודשי מאסר מתוכם 6 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים.

ה. רע"פ 8633/21 דפנה לב נ' מדינת ישראל (29.12.21), הנאשמת הורשעה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש כך שהכתה את המתלונן בשתי מכות אגרוף בפניו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה. בית המשפט גזר על הנאשמת עונש של 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. הערעור בבית המשפט

המחוזי נדחה וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

1. עפ"ג 6458-05-14 **אלכסיי נוחימוביץ נ' מדינת ישראל** (3.8.14), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד. הנאשם היכה את המתלונן מכת אגרוף בפניו וגרם לו חבלות של ממש. בית המשפט קבע מתחם הנע בין של"צ ל-12 חודשי מאסר בפועל. נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. בהמלצת בית המשפט המחוזי הערעור נמחק.

15. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בעניין שבפניי נע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

16. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בכך שמדובר בנאשם בן 24, נעדר הרשעות קודמות. אשר חי חיים נורמטיביים, לרבות שירות צבאי מלא ולימודים אקדמאיים בראיית חשבון. הוא קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. חסך את הצורך בניהול משפט והעדת עדים. השתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי לנאשם אין דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים מושרשים ומעריך כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול וכי רמת הסיכון הצפויה ממנו להתנהלות אלימה היא נמוכה כך גם תוצאות אלימות שכזו. שירות המבחן אף סבור כי באם יקבל הנאשם מענה טיפולי ושיקומי הולם לבעיותיו, יש בכך על מנת להגביר את סיכוייו לניהול אורח חיים נורמטיבי. המלצת שירות המבחן היא להעדפת הפן השיקומי - טיפולי, כשלדברי שירות המבחן ענישתו של הנאשם בדרך של מאסר גם אם תרוצה בעבודות שירות, עלולה לפגוע באורח החיים התקין אותו הוא מנהל ובעתידו. בנוסף ממליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם מחשש לפגיעה בעתידו.

17. איני מקבל את המלצת שירות המבחן, כלל הנסיבות שפורטו הינם כאלו שיש בהם על מנת למקם את הנאשם בתחתית המתחם אולם לא על מנת לסטות ממנו. חומרת תוצאות מעשיו של הנאשם אינן מאפשרות ענישה שאינה כוללת מאסר. בעניין זה יש לציין את הוראת סעיף 368(ד) לחוק העונשין הקובעת כי: **"הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על תנאי"**. מהמתואר בתסקיר שירות המבחן לא ניתן להצביע על טעמים מיוחדים שכאלו.

18. טענת המאשימה היא למאסר בפועל ממושך מאחורי סורג ובריח. אולם כאשר מדובר באדם צעיר החי חיים נורמטיביים ובאירוע חד פעמי המנוגד לאורח חייו, כאשר נראה כי לא צפה את התוצאות החמורות שעלולות להיגרם ממעשהו, אני סבור כי האינטרס הציבורי יצא נפסד בענישתו בדרך זו. לעניין זה יפים דברים שנכתבו בדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (המוכר בציבור כדו"ח ועדת דורנר): **"נמצא כי גורמים שונים כמו חשיפה לאלימות, הצורך לאמץ דפוסי התנהגות עברייניים כדי לשרוד בתקופת המאסר והתפתחות רשת חברתית עבריינית לצד התיג החברתי השלילי של אסירים משוחררים מביאים לכך שהכלא בסך הכול מעודד נטיות עברייניות יותר מאשר מדכא אותן"**.

19. העונש שיוטל על הנאשם צפוי לגרום לנזק משמעותי ללימודיו האקדמאים וליכולתו לסייע לפרנסת אמו ויש בכך על מנת להוות מענה לחומרת מעשיו.

20. ב"כ הנאשם עתר, בהתאם להמלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו של הנאשם. כידוע ההלכה בעניין זה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) (1997). שם נקבע כי אי הרשעתו של נאשם תתאפשר כאשר אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. באותו פסק דין נקבעו התנאים להימנעות מהרשעה, על הנאשם להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

21. הנאשם שבפניי אינו עומד באף אחד מתנאי הלכה זו. סוג העבירה, אשר כאמור נקבע בעניינה בהוראת חוק ספציפית כי הענישה בגינה צריכה לכלול מאסר, אינו מאפשר הימנעות מהרשעה. גם בכל הנוגע לפגיעה בעתידו של הנאשם לא הוצגה כל ראיה לפגיעה קונקרטית שכזו.

22. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן, עד התביעה 1, בסך 7,500 ₪ שישולם ב- 7 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.4.2022 וב- 1 לכל חודש עוקב.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות בתאריך 2.6.22 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות מחוז מרכז.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בכללי ותנאי הממונה על עבודות השירות, ניתן יהיה להפסיק את ריצוי העונש בדרך זו והמרתו לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשפ"ב, 06 מרץ 2022, בנוכחות הצדדים - ב"כ המאשימה עו"ד בר נמרי, הנאשם וב"כ עו"ד אורן ברקן.